

**Dwa głosy w jednej sprawie,
czyli wertep i jasełka**

**Два голоси в одній справі,
або вертеп і яселка**

„Dwa głosy w jednej sprawie, czyli werstep i jasełka” – pod takim tytułem w październiku 2020 r. realizowany był przez Słupski Ośrodek Kultury w partnerstwie z Ukraińskim Uniwersytetem Katolickim projekt młodzieżowej wymiany polsko-ukraińskiej online, finansowany ze środków Polsko-Ukraińskiej Rady Wymiany Młodzieży z dotacji Ministra Edukacji Narodowej.

Pandemia nie pozwoliła młodzieży na osobiste wizyty w kraju partnerskim. Trzeba było radzić sobie inaczej. Spotkania odbyły się online. Ograniczało to swobodę, ale dawało też poczucie, jak wiele można zrobić, mimo braku osobistego kontaktu. Uczestnicy m.in. wzięli udział w warsztatach teatralnych, podstaw sztuki cyrkowej, sitodruku, śpiewu białego, stworzyli dwa spektakle, zorganizowali wirtualne spaceru, wysłuchali prelekcji na temat tradycji bożonarodzeniowych w swoich krajach, wzięli udział w quizach, grach i wspólnych zabawach online.

„Два голоси в одній справі, вертеп і яселка” – під такою назвою в жовтні 2020 року був реалізований Слупським Центром Культури в партнерстві з Українським Католицьким Університетом проект польсько-українського обміну молоддю онлайн, що фінансувався з коштів Польсько-Української ради обміну молоддю з гранту Міністерства національної освіти.

Пандемія не дозволила молодді особисто відвідати країну-партнера. Треба було діяти поіншому. Зустрічі проходили онлайн. Це обмежувало свободу, але також давало відчуття того, як багато можна зробити, незважаючи на відсутність особистого контакту. Учасники, зокрема, взяли участь у майстеркласах театральних, з основ циркового мистецтва, трафаретного друку, співу білого, створили дві вистави, організували віртуальні прогулянки, прослухали лекції про різдвяні традиції у своїх країнах, взяли участь у конкурсах, іграх та спільних розвагах онлайн.

Dwa głosy w jednej sprawie, czyli wertep i jasełka

Słupsk – niespełna 90-tysięczne miasto położone na północy Polski, w województwie pomorskim, 18 km od morza. Słynie z największej na świecie kolekcji prac Witkacego, murali, czystego powietrza, zieleni i pięknej architektury.

Lwów – największe miasto zachodniej Ukrainy i jedno z centrów kulturalnych kraju (Lwowska Starówka została wpisana na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO). Jest ważnym ośrodkiem przemysłowym, węzłem lotniczym, kolejowym i drogowym.

Słupski Ośrodek Kultury – miejska instytucja kultury, która od 1953 roku prowadzi działalność animacyjną i edukacyjną w zakresie kultury, przygotowuje i pozyskuje społeczność lokalną do aktywnego uczestnictwa w kulturze. Łączy pokolenia i buduje porozumienie między stowarzyszeniami twórczymi, wolontariuszami i pracownikami SOK. Efektem tej współpracy są festiwale o zasięgu wykraczającym daleko poza

granice regionu, m.in. Sam na scenie, Witkacy pod strzechy, Niemen Non Stop, Dni Kultury Żydowskiej, Miejsce Kobiet i wiele innych. Beneficjentami działalności SOK są dzieci, młodzież i dorośli.

Ukraiński Uniwersytet Katolicki – prywatna instytucja naukowa i edukacyjna we Lwowie. Pierwszy Katolicki Uniwersytet oferujący różnorodne możliwości akademickie i pozaszkolne. Za nowoczesnymi budynkami i wygodnymi audytoriami kryje się prawie stuletnia historia uniwersytetu: od założenia przez metropolitę Andrieja Szeptyckiego w 1929 roku Greckokatolickiej Akademii Teologicznej we Lwowie, przez lata okupacji sowieckiej, do odbudowy Lwowskiej Akademii Teologicznej, a następnie Ukraińskiego Katolickiego Uniwersytetu. Dziś UKU jest nowoczesną instytucją edukacyjną, która wyznacza rytm w szkolnictwie wyższym, jednocześnie pielęgnując wartości i idee ustanowione przez jej założycieli.

Два голоси в одній справі, або вертеп і яселка

Слупськ – майже 90-тисячне місто, розташоване на півночі Польщі, в поморському воєводстві, у 18 км від моря. Славиться своєю найбільшою в світі колекцією робіт Віткаци, мурами, чистим повітрям, зеленню і красивою архітектурою.

Львів – найбільше місто Західної України, один із культурних центрів країни (історичний центр Львова занесено до списку Світової спадщини ЮНЕСКО). Є важливим промисловим центром, авіаційним, залізничним та автомобільним вузлом.

Слупський культурний центр – муніципальний заклад культури, який з 1953 року веде культурно-освітню діяльність, надихає, готує і залучає місцеву громаду до активної культурної праці. Він єднає різні покоління, будує добрі стосунки між творчими колективами, волонтерами та працівниками Центру. Результатом цієї співпраці є фестивалі, які своїм засягом

виходять далеко поза регіональні масштаби, зокрема: „Сам на сцені“, „Віткаци для всіх“, „Не мен non stop“, Дні єврейської культури, „Місце жінок“ і багато інших. Слупський культурний центр працює для дітей, підлітків і дорослих.

Український католицький університет – приватний науковий та навчальний заклад у Львові. Це перший в Україні католицький університет, що пропонує найрізноманітніші можливості академічної та позашкільної освіти. За фасадом сучасних будівель і комфортних аудиторій криється майже столітня історія університету: з часу заснування митрополитом Андреем Шептицьким греко-католицької Богословської академії у Львові в 1929 році, через роки радянської окупації, до відновлення Львівської богословської академії, а відтак – Українського католицького університету. Сьогодні УКУ – сучасний навчальний заклад, що задає тон у сфері вищої освіти, водночас плекаючи цінності та ідеї, закладені його засновниками.

Młodzież ze Słupska związana jest z dwiema grupami teatralnymi, działającymi w Ośrodku Teatralnym Rondo – „Poczekalnia Snów” i „Nova”. Oprócz warsztatowych zajęć teatralnych młodzi aktorzy pracują nad przygotowaniem przedstawień, poznając tajniki gry aktorskiej, interpretacji tekstów dramatów, prowadzenia dialogów i budowania monologów, analizy psychologicznej postaci scenicznych oraz motywów ich zachowań.

Uczestnikami projektu są członkowie Szkolnego Teatru UKU „Na filarach Simonowych”. Teatr został stworzony przez jedność pragnienia piękna młodych ludzi, którzy weszli w wiek nauki akademickiej, świadomość znaczenia teatru jako elementu paradygmatu uniwersyteckiego; poszukiwanie prawdy i formy jej wypowiedzi przez liderów, którzy zdecydowali się prowadzić na tej drodze. Nadanie imienia, ogłoszenie go i otrzymanie patrona odbyło się 14 września 2016 roku w Dzień Św. Symeona. Ukazało istotę, drogę i życie społeczności teatru.

Uczestnicy o projekcie:

Udział w projekcie był dla mnie wspaniałym doświadczeniem. Poznałam nowe osoby, dowiedziałam się dużo o kulturze Ukrainy, a także nauczyłam się kilku ciekawych rzeczy na warsztatach. Napewno w przyszłości wezmę udział w takim projekcie, ponieważ atmosfera i zabawa były przednie.

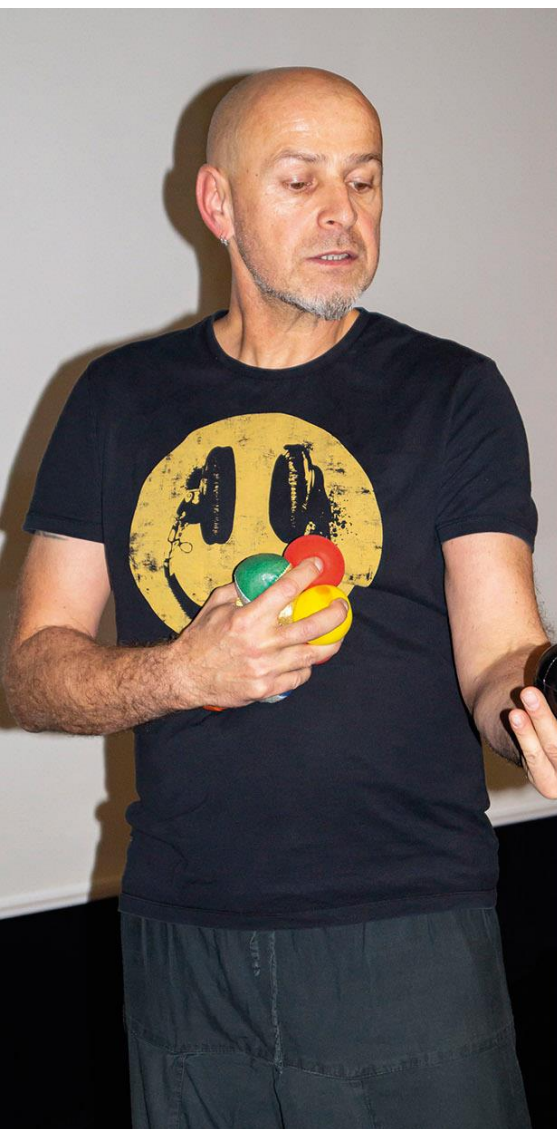
Magdalena Jarzab

Mamy wielkie pragnienie tworzenia czegoś wspólnego i jest to o wiele ważniejsze, niż nasze własne „ja”. Minusem projektu jest to, że nie ma komunikacji na żywo. Przygotowanie warsztatów i udział w tym, co przygotowali sąsiedzi, jest trudny, ponieważ bardzo ważnym czynnikiem przy takich działaniach jest obecność. Poczucie obecności kolegów wokół siebie jest bardzo istotne, a przez kamerę ta więź zostaje utracona... Ale w tym wszystkim jest też jeden plus – w ten sposób można się komunikować i dalej się rozwijać, pandemia nie stanie się przeszkodą.

Natalia Bilka

Projekt wywarł na mnie niesamowite wrażenie, dzięki niemu mogłam poznać bliżej kulturę Ukrainy, a także jej cudownych mieszkańców. Wymiana bardzo mi się spodobała, dała mi

możliwość otworzenia się na kulturę Ukrainy i zgłębienia wiedzy na temat tego pięknego kraju. Myślę, że praca w grupach zróżnicowanych kulturowo ma duży sens, ponieważ dzięki temu otwieramy się na świat i bliskie stają nam się tradycje i zwyczaje innych krajów. Myślę, że choć pod wieloma względami się różnimy, to jesteśmy bardzo podobni, jesteśmy tak samo otwarci na nowe kultury, tak samo przyjaźnie nastawieni i chętni do współpracy. Mamy podobne zwyczaje i tradycje, a także podobną mentalność w wielu kwestiach. Podsumowując, cieszę się, że wzięłam udział w tej wymianie, bo dzięki niej wzbogaciłam swoją dotychczasową wiedzę na temat Ukrainy.

Patrycja Gorczyńska

Polscy koledzy bardzo dobrze zbudowali swoje szkolenia. Na warsztatach cyrkowych prawie nauczyliśmy się żonglować i wyprodukowaliśmy, w ciągu półtorej godziny, do tego piłki. Sama technika pracy, biorąc pod uwagę problemy z komunikacją zdalną, została bardzo profesjonalnie przedstawiona.

Halyna Teodorowycz

Podobabo mi się to jak wymienialiśmy się wzajemnie informacjami o swoich miastach, ale

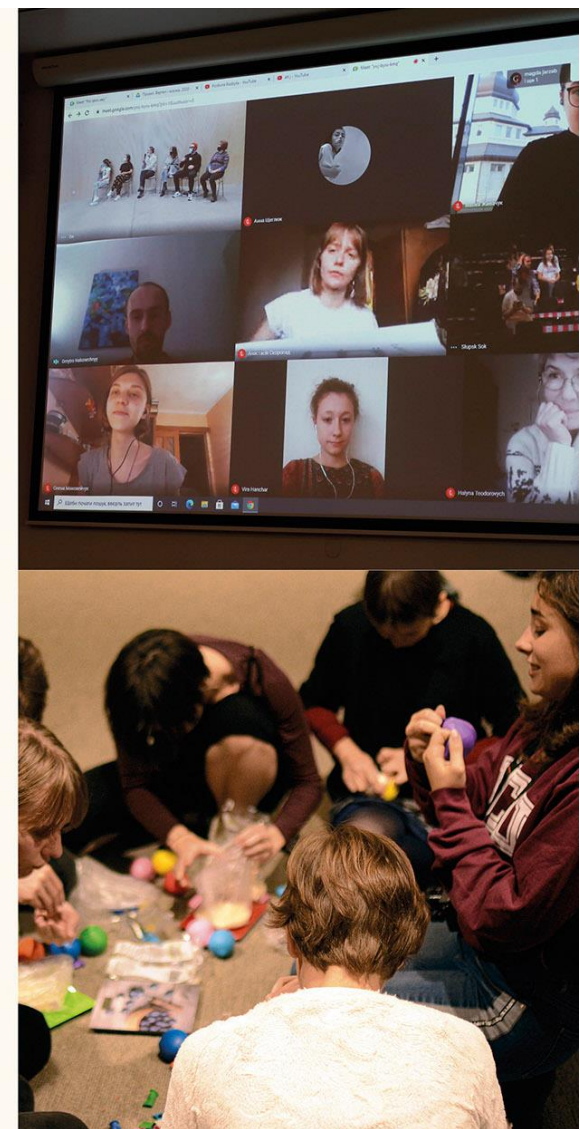
też to, że mogliśmy się poznać. Myślę również, że warto robić takie wymiany grupowe, ponieważ możemy przekazać innym naszą wiedzę i na odwrót.

Katarzyna Borek

Wszelkie wymiany talentów, myśli, osiągnięć są bardzo korzystne, bo będąc otwartymi na innych, sami się kompleksowo wzbogacamy. I mam takie przyjemne odczucie po tych dwóch tygodniach, że nasi sąsiedzi nie mieszkają już po drugiej stronie ulicy, ale mamy z nimi wspólną przestrzeń na jednym piętrze naszego wspólnego domu. Największymi wyzwaniem projektu były 3 rzeczy: zminimalizowanie fizycznych barier, które wciąż tworzy komunikacja online; dbanie o zdrowie swoje i pozostałych uczestników; wykorzystanie wszystkich dostępnych możliwości „dwóch głosów w jednej sprawie”, aby dotrzeć do jak największej liczby odbiorców. Moim zdaniem, udało nam się te wyzwania stopniowo przezwyciężyć i jednocześnie stworzyć zarysy wspólnych przyszłych projektów.

Dmytro Nakonechnyy

Dzięki projektowi poznałem nowe osoby oraz zagłębiłem się w kulturę ukraińską. Oprócz tego bardzo ciekawym doświadczeniem była

praca przed kamerą podczas nagrywania jasełek. Z chęcią wziąłbym udział w kolejnym projekcie oraz jak najbardziej odwiedziłbym Ukrainę i spotkał się z uczestnikami projektu na żywo.

Kacper Bokacz

W naszych trudnych czasach ważne jest nie tylko uświadomienie sobie swojej europejskiej tożsamości, ale także wybór i świadectwo. Propozycja współpracy ze strony Miasta Słupska dawała możliwość takiego świadectwa. Bardzo mi zależy na procesie dialogu, który podkreśla naszą wspólnotę i nasze cechy kulturowe. Zapewnia możliwość zanurzenia się w różnorodności Uroczystości. Tematyka Świąt Bożego Narodzenia jest świetnym pretekstem do wspólnej

podróży, w której jako mędrcy niesiemy dary naszych ziem, otwieramy jaskinie serc, aby przyjąć Chrystusa. Dziękujemy za zaproszenie do udziału w pielgrzymce prowadzącej do szopki, wspólnej rozmowie, śpiewie, sztukach artystycznych i modlitwie.

Ievgen Khudzyk

Nigdy wcześniej nie uczestniczyłam w projekcie tego typu, dlatego z chęcią się zgłosiłam. Miałam duże nadzieje związane z nim i nie zawiodłam się. Komunikacja z ludźmi nie mówiącymi moim językiem była bardzo ciekawa i wymagała więcej starań. Jest to na pewno przydatne doświadczenie. Mogłam też zauważyć, że, mimo barier jakie stawiał przed nami np. ję-

zyk, jesteśmy do siebie podobni. W końcu wszyscy jesteśmy członkami grup teatralnych. Jestem pewna, że jeśli nadarzy się okazja, znowu zgłoszę się do projektu.

Hanna Filipek

Organizowanie międzynarodowych projektów kulturalnych w czasach kwarantanny jest dużym wyzwaniem i ryzykiem. A teatr jest najbardziej narażony na przejście do formatów internetowych. Jak przekazać przez ekran to, co jest tak żywe tylko przy bliskim kontakcie? Najważniejsze w projekcie „Wertep i jasełka” jest dla mnie to, jak dzielnie pokonywaliśmy granice wirtualne i międzypaństwowe. Zaczęliśmy się rozumieć, nawet bez tłumaczenia. Organizowali-

śmy treningi fizyczne, zonglowaliśmy i tańczyliśmy po obu stronach ekranu, a nawet śpiewaliśmy w komunikacji online. I mogę powiedzieć, że to nie tylko się stało, ale się udało!

Anastasia Skoropad

Projekt podobał mi się, ponieważ można nawiązać kontakt z ludźmi z innego kraju, poznać ich kulturę. Z chęcią wzięłabym udział w takim projekcie ponownie.

Lena Arciszewska

Bardzo podobała mi się ta wymiana, ponieważ poznałam kulturę ukraińską i trochę języka ukraińskiego. Z chęcią wezmę udział w kolejnym projekcie. Pozbyłam się stereotypów, które mia-

łam w głowie. Projekty wymiany kulturowej są super, ponieważ ludzie pozbywają się stereotypów, poznają swoje kultury nawzajem i są bogatsi o nowe doświadczenia, m.in. sceniczne, jak w naszym przypadku.

Sylwia Smugała

Program projektu zainteresował mnie dlatego, że wcześniej mieliśmy podobną współpracę z Polakami, podczas której podróżowaliśmy z tournée po Polsce. Z tej podróży pozostały mi dobre wrażenia i wspomnienia, dlatego postanowiłam wziąć udział w tym projekcie, który w dużej mierze poświęcony był świątecznym tradycjom. Kluczowy był w nim moment dialogu. To bardzo interesujące, gdy porównywane są tradycje, które różnią się między sobą, ale jednocześnie w centrum których jest jedno ważne wydarzenie – Boże Narodzenie.

Vira Hanchar

Uważam, że projekt to bardzo fajna sprawa. Pomimo pandemii mogliśmy zdalnie udać się na Ukrainę i wspólnie popracować, dowiedzieć się o sobie ciekawych rzeczy i przyjemnie spędzić czas. Będę wspominać projekt jako bardzo ciekawe doświadczenie.

Roksana Wysockińska

Молодь зі Слупська пов'язана з двома театральними групами, що діють в театральному центрі „Родно” – „Почекальня снів” і „Нова”. Крім занять з акторської майстерності, молоді актори працюють над підготовкою вистав, пізнаючи таємниці акторської гри, інтерпретації текстів п'єс, ведення діалогів і побудови монологів, психологічного аналізу сценічних персонажів і мотивів їхньої поведінки.

Учасниками проекту є члени Шкільного театру УКУ „На Симонових стовпах”. Театр був створений завдяки щасливому поєднанню кількох чинників: прагнення краси в молодих людей, що ввійшли у вік академічного навчання; усвідомлення важливості театру як складової університетської парадигми; пошуку правди та форми її вираження лідерами, що наважились бути провідниками на цьому шляху. Вибір назви театру, її оголошення і отримання покровителя відбулося 14 вересня 2016 року в день св. Симеона Стовпника. Це ім'я являє суть, дорогу і життя спільноти театру.

Учасники про проект:

Участь у проєкті була для мене прекрасним досвідом. Я познайомилася з новими людьми, багато дізналася про культуру України, а також навчилася кількох цікавих речей на майстер-класах. Я, звичайно, в майбутньому буду брати участь у такому проєкті, тому що атмосфера і веселощі були чудові.

Магдалена Яжомб

У нас є велике бажання щось творити разом і воно більш виражене, ніж власне «я». Мінус в тому, що немає живого спілкування. Готувати тренінги і брати участь у тому, що підготували сусіди, складно, тому що дуже важливим фактором є присутність. Якщо присутність колег довкола себе ти відчуваєш, то через камеру цей зв'язок втрачається... Але в цьому всьому є також один плюс – у такий спосіб можна спілкуватися та продовжувати розвиватися, чому не стане на заваді пандемія.

Наталія Більська

Проект справив на мене неймовірне враження, завдяки йому я змогла ближче познайомитися з культурою України, а також її чудовими жителями. Обмін мені дуже сподобався, він дав мені можливість відкритися

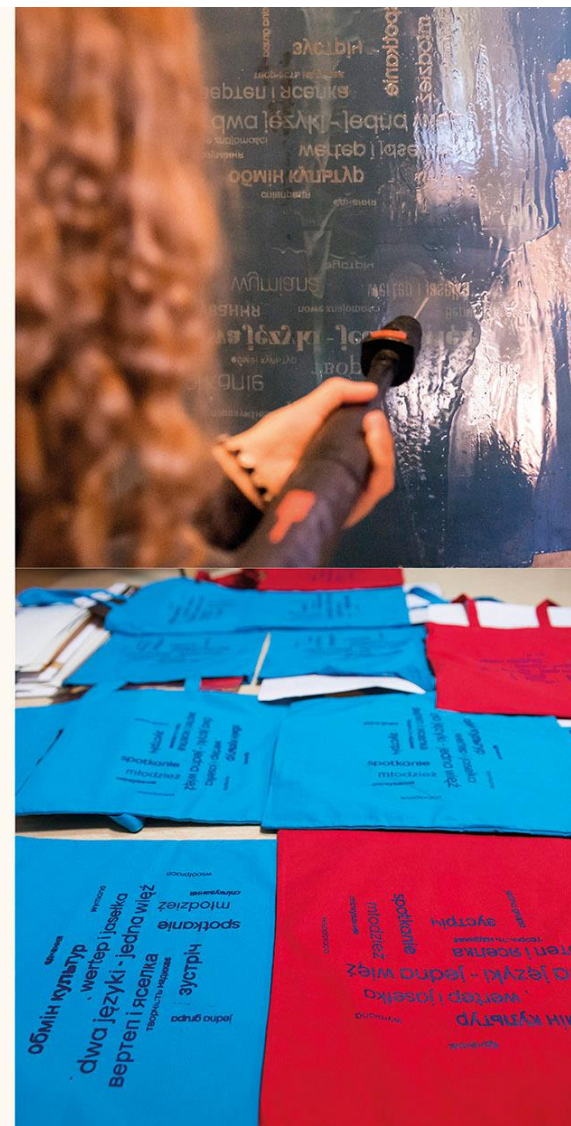
на культуру України і поглибити знання про цю прекрасну країну. Я думаю, що робота в культурно різноманітних групах має велике значення, тому що завдяки цьому ми відкриваємося світові і починаємо розуміти традиції та звичаї інших країн. Я думаю, що, хоча багато в чому ми різні, ми дуже схожі, ми так само відкриті до нових культур, так само доброзичливі і готові співпрацювати. У нас схожі звичаї і традиції, а в багатьох питаннях схожа ментальність. Словом, я рада, що взяла участь у цьому обміні, тому що завдяки йому я збагатила своє знання про Україну.

Патріція Горчинська

Дуже добре польські колеги побудували свої тренінги, зокрема на цирковому ми майже навчилися жонглювати і виготовили, в межах півтора години, для цього кульки. Сама методика роботи, враховуючи проблеми дистанційності, була дуже фахово представлена.

Галяна Теодорович

Мені сподобалося те, як ми обмінювалися інформацією про свої міста, а також і те, що ми могли пізнати одне одного. Я думаю, що варто робити такі групові обміни, тому що

ми можемо передати наші знання іншим і прийняти від інших.

Катажина Борек

Будь-які обміни талантами, думками, надбаннями дуже корисні, бо, будучи відкритими для інших, ми самі всесторонньо збагачуємося. Маю таке приємне відчуття після цих двох тижнів, що вже не через вулицю живемо з сусідами, а маємо вже спільну площадку на одному поверсі нашого спільного будинку. Найбільшими викликами проєкту були три речі: мінімалізувати фізичні бар'єри, які все ж творить онлайнспілкування; берегти здоров'я своє та всіх учасників; використати усі наявні можливості «двох голосів» про одну справу, щоб охопити якомога більшу аудиторію. Відтак, на мою думку, нам вдалось ці виклики поступово долати і, водночас, «малювати» нариси майбутніх спільних проєктів.

Дмитро Наконечний

Завдяки проєкту я познайомився з новими людьми і заглибився в українську культуру. Крім того, дуже цікавим досвідом була робота перед камерою під час запису яселок. Я був би радий взяти участь у наступному

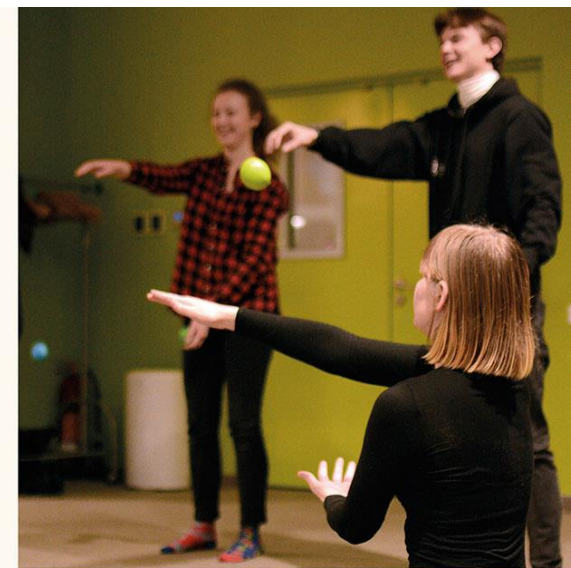
проєкті, а особливо хотів би відвідати Україну і зустрітися з учасниками проєкту особисто.

Кацпер Бокач

Внаші непрості часи важливо не тільки усвідомлювати свою європейську ідентичність, але обирати й свідчити. Пропозиція спільноти міста Слупська дарувала можливість такого свідчення. Мені дуже дорогий процес такого діалогу, який увиразнює нашу спільність і наші культурні особливості. Надає можливість зануритися в розмаїття Святування. Тема Різдва чи не найвдаліший ґрунт для спільної подорожі, в якій ми, немов волхви, несемо дари своїх земель, відкриваємо печери сердець, щоб прийняти Христа. Дякую цьому запрошенню до участі у прощі, яка веде до ясел в розмові, співі, мистецьких штуках і молитві.

Євген Худзик

Яніколи раніше не брала участі в проєкті такого роду, тому я з радістю погодилася. У мене були великі надії на нього, і я не розчарувалася. Спілкування з людьми, які не говорять мою мовою, було дуже цікавим і вимагало великих зусиль. Це, безумовно, корисний досвід. Я також могла помітити, що, незва-

жаючи на бар'єри, які повстали між нами, наприклад, мова, ми схожі один на одного. Зрештою, ми всі відвідуємо театр. Я впевнена, що якщо випаде така можливість, я знову подам заявку на участь у проєкті.

Ганна Філіпек

Робити міжнародні культурні проєкти в часи карантину – великий виклик і ризик. А театр – найбільш вразлива до переходу в онлайн-формати сфера. Як передати через екран те, що є таким живим лише при близькому контакті? Найбільше в проєкті „Вертеп і яселка” мене вражає те, як ми мужньо долали віртуальні і міждержавні кордони. Ми почали розуміти одне одного навіть без пере-

кладу. Влаштували фізичні тренінги, жонглювати і танцювали з обох боків екрану, і навіть співали в онлайн-зв'язку. І можу сказати, що це не просто відбулося, а таки вдалося!

Анастасія Скоропад

Проєкт мені сподобався, тому що можна налагодити контакт з людьми з іншої країни, познайомитися з їхньою культурою. Я б з радістю взяла участь у такому проєкті ще раз.

Лена Арцішевська

Мені дуже сподобався цей обмін, тому що я пізнала українську культуру і трохи

українську мову. Я із задоволенням візьму участь у наступному проєкті. Я позбулася стереотипів, які були у мене в голові. Проєкти культурного обміну чудові, тому що люди позбавляються від стереотипів, знайомляться з культурами одне одного і збагачуються новим досвідом, зокрема, сценічним, як у нашому випадку.

Сильвія Смугала

Програма проєкту зацікавила мене тому, що раніше ми мали схожу співпрацю з поляками, під час якої мандрували з турне по Польщі. З тої поїздки в мене залишилися хороші враження і спогади, тому я вирішила

взяти участь у цьому проєкті, присвяченому великою мірою різдвяним традиціям. Ключовим у ньому був момент діалогу. Це дуже цікаво, коли зрівнюються традиції, які відмінні між собою, але водночас в центрі яких є одна важлива подія – Різдво.

Віра Ганчар

Я вважаю, що проєкт – це дуже гарна річ. Незважаючи на пандемію, ми змогли віддалено відправитися в Україну і попрацювати разом, дізнатися одне про одного цікаві речі і приємно провести час. Я буду згадувати проєкт як дуже цікавий досвід.

Роксана Високінська

Uczestnicy:

Vira Hanchar,
Lena Arciszewska,
Anastasia Skoropad,
Magdalena Jarzab,
Olena Makoveichuk,
Kacper Bokacz,
Anna-Maria Shchehliuk,
Patrycja Gorczyńska,
Oksana Butynska,
Iryna Stepaniak,
Katarzyna Borek,
Kostiantyn Bobok,
Sylwia Smugała,
Lesia Nedopas,
Hanna Filipek,
Kravchuk Anna,
Roksana Wysokińska,
Nataliia Bilka,
Sofia Pirozhuk,
Roksolana (Lyana) Salo,
Ivanna Zhyvachuk

Facebook

Учасники:

Віра Ганчар,
Олена Арцішевська,
Анастасія Скоропад,
Магдалена Яжомб,
Олена Маковейчук,
Кацпер Бокач,
Анна-Марія Щехлюк,
Патриція Горчинська,
Оксана Бутинська,
Ірина Степаняк,
Катажина Борек,
Костянтин Бобок,
Сильвія Смуґала,
Леся Недопас,
Ганна Філіпек,
Анна Кравчук,
Роксана Високінська,
Наталія Більська,
Софія Пірожик,
Роксолана (Ляна) Сало,
Івanna Живачук

SOK

Koordinacja:

Aleksandra Karnicka, Dmytro Nakonechnyy,
Agata Pietruszewska, Ievgen Khudzyk,
Wiesław Dawidczyk

Координація:

Олександра Карницька, Дмитро Наконечний,
Агата Петрушевська, Євген Худзик,
Веслав Давидчик

Wspierali nas:

Halyna Teodorowycz, Rita Pashchuk,
Liana Blicharska, Alicja Reichert,
Roman Melnyk, Ewa Reichert,
Natalia Zubyk, Paweł Sadowski,
Nazar Lesiuk, Michał Balik,
Lesia Horoszko, Krzysztof Przygoda,
Zenyk Kozitsky, Maciej Sierostawski,
Halyna Vasylycia, Katarzyna Tomasiak,
Mykola Motruk, Hanna Kopatyińska,
Olha Markewycz, Jadwiga Girsza-Zimny,
Galszka Szkrab'juk, Konrad Janicki,
Olha Pirorzyk-Tymbala, Maciej Swornowski,
Pavlo Didula, Oleksij Turianskij, Volodymyr Bokla,
organizacje studenckie KUU „UCUblog” i „SubRosa”

Нас підтримали:

Галина Теодорович, Ріта Пащук,
Ліана Бліхарська, Аліса Райхерт,
Роман Мельник, Єва Райхерт,
Наталія Зубик, Павел Садовський,
Назар Лесюк, Міхал Балік,
Леся Горошко, Кшиштоф Пшиґода,
Зенік Козицький, Мацей Серославський,
Галина Василиця, Катажина Томасяк,
Микола Мотрук, Ганна Лопатинська,
Ольга Маркевич, Ядвіґа Гірса-Зімні,
Гальшка Шкараб'юк, Конрад Яніцький,
Ольга Пірожик-Цимбала, Мацей Сворновський,
Павло Дідула, Олексій Туранський, Володимир Бокла,
студентські організації УКУ „UCUblog” i „SubRosa”

Zdjęcia:

Jadwiga Girsza-Zimny, Myrosław Lesiuk, Konrad Janicki,
Oksana Mrozek, Dmytro Nakonechnyy, Mykola Motruk,
CIT w Słupsku, Miasto Słupsk, Słupski Ośrodek Kultury

Фотографії:

Ядвіґа Гірса-Зімні, Мирослав Лесюк, Конрад Яніцький,
Оксана Мрозек, Дмитро Наконечний, Микола Мотрук,
CIT в Слупську, місто Слупськ, Слупський культурний центр

Wyłączną odpowiedzialność
za treść publikacji ponosi wydawca,
Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji oraz
Ministerstwo Edukacji Narodowej nie odpowiadają
za wykorzystanie tych informacji w jakikolwiek sposób.

Виняткову відповідальність
за зміст публікації несе видавець.
Фонд Департаменту розвитку системи освіти
та Міністерство національної освіти не несуть відповідальності
за використання цієї інформації в будь-якому випадку.

Projekt otrzymał dofinansowanie z Polsko-Ukraińskiej Rady Wymiany Młodzieży z dotacji Ministerstwa Edukacji Narodowej

**POLSKO-UKRAIŃSKA RADA
WYMIANY MŁODZIEŻY**
—
**ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНЬСЬКА РАДА
ОБМІНУ МОЛОДЦЮ**

**MINISTERSTWO
EDUKACJI
NARODOWEJ**

SON

Słupsk

